

اردوگاه ها را ببندید !

<http://www.deutschland-lagerland.de>

تصمیم فردی به جای اجبار ! برای حق زندگی با شأن و منزلت انسانی !

۱۱ تا ۱۴ ژوئن ۲۰۰۹ : روزهای کارزار ضد نژاد پرستی در مونیخ

ما اردوگاه ها را تعطیل می کنیم !

تظاهرات و راهپیمائی : شنبه ۱۳ ژوئن / ساعت شروع راهپیمائی

KARLSPLATZ / STACHUS یک بعد از ظهر در

مقاومت طولانی نهاد ضد نژادپرستی در باواریا بی نتیجه و عبث نبود . پس از فشارهای بسیار ناشی از کارزارها و راهپیمائی ها از انتخابات ۲۰۰۸ به این سو، پارلمان ایالتی باواریا دیگر نمی تواند چشم خود را به روی شرایط موجود در اردوگاه های پناهندگی ببندد . حالا دیگر به طور مسلم قانونی که مردم را مجبور می کند در اردوگاه ها زندگی کنند تغییر خواهد کرد . اما بیم ما از آن است که فقط پاره ای جزئیات تغییر یابند و اجبار زندگی در اردوگاه ها فقط برای گروه معینی ملغی شود ، نه برای همه مردم .

این شرایط بستگی به خود ما دارد . ما نمی خواهیم تن به مصالحه ای غلط بدهیم ! ما می خواهیم اجبار اقامت در اردوگاه ها را برای همیشه ملغی کنیم .

کی من باید یک زندگی عادی داشته باشم ؟

براساس قانون ، در باواریا ۷۶۰۰ انسان مجبورند در اردوگاه ها زندگی کنند . بنا به این قانون ،

فشار برپناهنده باید به حدی برسد تا جان او را به لب برساند و او راضی به بازگشت به کشور خود شود. زندگی و حریم شخصی در این اردوگاه ها وجود ندارد . تا هشت نفر باید در یک اتاق زندگی کنند . اغلب می بینید که دیوارها را کثافت و چربی برداشته و لوله ها زنگ زده اند .

منزوی کردن عمدی و عمل تبه کارانه

اردوگاه ها را اغلب در نقاط دور افتاده ساخته اند . با دادن چهل یورو به پناهنده در ماه ، استفاده از وسایل تردد شهری و بین شهری برای او غیر ممکن است

بنا به قانون ممنوعیت دور شدن بیش از سی کیلومتر از محل اقامت که پناهندگان اردوگاه ها را از ترک منطقه و محدوده خود منع می کند ، در واقع عملی جنائی و تبه کارانه علیه مردم انجام می شود. اگر مردم سی کیلومتر بیشتر از مرزی که برای آنان تعیین شده است دورتر بروند ، یا باید به زندان بیفتند ، یا اخراج شوند . این مردم ، تا ۱۸ سال در این اردوگاه ها زندگی می کنند و شب و روز آنان در ترس از اخراج سپری می شود . ورقه معروف به دولدونگ آنان که به معنی تحمل آنان به وسیله دولت است ، مثل ورقه اقامت نیست ، بلکه به این معنی است که دولت هر آن می تواند آنان را اخراج کند . مردمی که دولدونگ یا ورقه تحمل موقت دارند ، اجازه کارکردن ندارند و حتی اگر به آنان اجازه کار داده شود ، باید سخت گیری های غیر قابل تحملی را به جان بخرند . این مردم اجازه یاد گرفتن زبان آلمانی را ندارند . در نتیجه ایجاد رابطه با دنیای خارج برای آنان دشوار تر می شود و در برخورد با مقام های مسئول ، ناتوان تر می شوند . ثابت شده است که زندگی در چنین اردوگاه هائی مردم را به لحاظ روانی و جسمی بیمار می کند . همه این ترفندهای تبه کارانه و برنامه ریزی شده برای آنست که مردم را مجبور کنند داوطلبانه کشور آلمان را ترک کنند .

در حالی که از طرفی همه جزئیات زندگی مردمی که در اردوگاه ها زندگی می کنند نظم خاص خود را دارد و قانونمند است ، از سوی دیگر اردوگاه محلی است که مردم بدون هیچ گونه حقوقی باید در آن ها زندگی کنند . بخصوص زنان و بچه ها در این اردوگاه ها همیشه در معرض خطر تجاوز مسئولان ، ماموران و حتی ساکنان اردوگاه قرار دارند .

آگاهی بیشتر

روزهای اعتراض به اقامت اجباری در اردوگاه های باواریا ، این عمل غیر انسانی را مورد انتقاد وسیع قرار می دهد . اما این اقدام فقط گوشه ای از نابرابری اجتماعی جهانی را در منظر می گذارد . تبعیض در مورد زنان ، پناجویان ، مهاجران و مردم رنگین پوست ، گوشه ای از زندگی مردم

پناهجو در همه جاست که این فقط قسمتی از تاریخ این عمل تبهکارانه علیه انسان است . این تاریخ شرم آور ، در روزهایی که ما در آن زندگی می کنیم ، از بستن مرزهای اتحادیه اروپا در رابطه با افریقا و آسیا آغاز می شود . دولت های این کشورها ، برای جلب رضایت خاطر اروپائی ها، مجبورند مرزهای خود را ببندند ، پناهجویان را در اردوگاه های بسته قفل کنند و به اخراج آنان بپردازند . مرزهای داخلی را می توان در نمونه هایی مثل فشار های وحشیانه پلیس ، اطلاعات و ویدئوها پیدا کرد . به این وسیله مردم را شناسائی کرده و به زور مانع ورود آنان به آلمان می شوند.

آنائی که به هر صورت توانسته اند خود را به آلمان برسانند ، با قوانین مخصوص سرسختانه و فشارها و نژادپرستی روزمره روبه رو شده اند . حق زندگی کردن براساس شأن انسانی ، فقط به بخش کوچکی از مردم جهان تعلق دارد . در جامعه ای که مردم از حقوق برابر برخوردار باشند ، به صورت برابر هم باید با آنان رفتار شود . در چنین جامعه ای ، هر کسی حق دارد تصمیم بگیرد که کجا و چگونه می خواهد زندگی کند .

ما این جانییم و مبارزه خواهیم کرد

مهاجرت و پناهندگی مرحله ای است که افراد را در گیر خود می کند و آنان باید در این درگیری از حق خود دفاع کنند . پناهجویان و مهاجران نه تنها قربانی اند ، بلکه انسان هایی هستند که بنا به علایق خود عمل می کنند . در بسیاری از نقاط ، پناهجویان و مهاجران با موفقیت برای احقاق حقوق خود می جنگند . به خاطر و در نتیجه مبارزه آن هاست که می توان اخراج را متوقف کرد و اردوگاه ها را بست . به خاطر و در نتیجه اعتراض ها و مقاومت های کسانی که در اردوگاه های اجباری هستند ، دایره قدرت ماموران اردوگاه ها و مقام های مسئول را می شود کاهش داد .

برای دستیابی به چنین هدف هایی ، این واقعیت که مردم بتوانند خود را بدون ترس و وحشت بیان کنند و مطالبات خود به سطح جامعه بکشانند ، بسیار حائز اهمیت است .

مطالبات ما

ما فقط نمی خواهیم که اردوگاه های تک افتاده بسته شوند . ما می خواهیم اقامت اجباری در اردوگاه ها ملغی شود ! ما می گوئیم اردوگاه مغایر با شأن و منزلت انسان است . هر کسی حق دارد خودش تصمیم بگیرد که کجا می خواهد زندگی کند .

به این دلیل است که ما می خواهیم :

اقامت اجباری در اردوگاه ها ، در باواریا و هر جای دیگری ملغی شود !
آزادی انتخاب محل زندگی و آزادی حرکت به رسمیت شناخته شود !
هر کسی خودش بنا به شأن و منزلت انسانی خود ، در مورد زندگی خویش تصمیم بگیرد !

برنامه روزهای کارزار ما :

پنجشنبه ۱۱ ژوئن : آغاز راهپیمائی بی وقفه از KARLSPLATZ / STACHUS
شنیدن صدای پناهجویان و مهاجران از اردوگاه های مختلف !
راهپیمائی و اکسیون ها در رابطه با مقام های مسئول
جمعه ۱۲ ژوئن :
شنبه ۱۳ ژوئن : تظاهرات ، شروع ساعت یک بعد از ظهر در KARLSPLATZ / STACHUS
شب : پایان راهپیمائی و جشن !
یکشنبه ۱۴ ژوئن : مسابقه فوتبال ضد نژاد پرستی و تفریح

اطلاعات بیشتر در سایت <http://www.deuschland-lagerland.de>

از سال ۲۰۰۲ ، شبکه « آلمان سرزمین اردوگاه » علیه اردوگاه ، اخراج و برای حق اقامت پناهجویان و مهاجران در آلمان مبارزه کرده است . در این کارزار ، بیش از هفتاد پناهجواز اردوگاه های مختلف باواریا ، نهاد پناهندگی رگنسبورگ ، جوانان بدون مرز (JOG) باواریا ، مجمع پناهندگان رگنسبورگ ، در کار بوده اند .

علاوه بر این سازمان ها ، گروه هائی مثل « Schickeria München » ، گروه های ضد فاشیست ، SDAJ مونیخ و منفردینی برای برپا کردن این کارزار به ما کمک کرده اند .